

DWAJ POMAZAŃCY

Wersety do studium: (Obj 11, 3), (Obj 11, 4), (Za 4, 11), (Obj 11, 10), (Za 4, 11-14), (Ps 105, 6-15), (Ps 20, 1-10), (Ha 3, 3-4.10-13)

1. TEMAT GŁÓWNY

1.1. DWAJ ŚWIADKOWIE

„I dam dwom moim świadkom moc, i będą, odziani w wory, prorokowali przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.”

(Obj 11, 3)

1.2. DWA DRZEWA OLIWNE

„Oni to są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami, które stoją przed Panem ziemi.”

(Obj 11, 4)

„Wtedy odezwałem się i zapytałem go: Co oznaczają te dwa drzewa oliwne po prawej i lewej stronie świecznika?”

(Za 4, 11)

1.3. DWA ŚWIECZNIKI

„Oni to są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami, które stoją przed Panem ziemi.”

(Obj 11, 4)

1.4. DWAJ PROROCY

„A mieszkańcy ziemi radować się będą nimi i weselić się, i podarunki sobie nawzajem posyłać, dlatego że ci dwaj prorocy udręczyli mieszkańców ziemi.”

(Obj 11, 10)

1.5. DWAJ POMAZAŃCY

„Wtedy odezwałem się i zapytałem go: Co oznaczają te dwa drzewa oliwne po prawej i lewej stronie świecznika? I powtórnie odezwałem się, i zapytałem go: Co oznaczają te dwie gałązki drzew oliwnych, które dwiema złotymi rurkami wypuszczają z siebie oliwę do złotych lamp? Wtedy on odpowiedział mi: Czy nie wiesz, co one oznaczają? I odpowiedziałem: Nie, mój panie! A on odrzekł: To są dwaj pomazańcy, którzy stoją przed Panem całej ziemi.”

(Za 4, 11-14)

„Wy, potomkowie Abrahama, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrańcy jego! On jest Panem, Bogiem waszym, Prawa jego na całej ziemi. Pamiętajcie wiecznie o przymierzu swoim, O słowie, które dał tysięcznym pokoleniom, O przymierzu, które zawarł z Abrahamem, I o przysiędze swej dla Izaaka. Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, Dla Izraela jako przymierze wieczne, Mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaan, W dziedziczne wasze posiadanie. Gdy było ich jeszcze niewielu, Nieliczni i obcy w niej, Wędrowali wtedy od narodu do narodu, Z jednego królestwa do innego ludu. Nikomu nie dozwolił ich krzywdzić I z powodu nich karał nawet królów: Nie tykajcie pomazańców moich I nie czyńcie nic złego prorokom moim!”

(Ps 105, 6-15)

1.6. POMAZANIEC

„Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Niech cię wysłucha Pan w dniu utrapienia, Niech cię wzmocni imię Boga

Jakubowego! Niech ci ześle pomoc ze świątyni I niech cię wesprze z Syjonu! Niechaj wspomni wszystkie dary twoje I niech przyjmie całopalenia twoje. Sela. Niech ci da to, czego pragnie serce twoje, I niech wypełni każdy twój zamysł! Będziemy się weselić ze zwycięstwa twego I w imię Boga naszego wzniesiemy sztandary! Niech Pan spełni wszystkie prośby twoje! Teraz wiem, że Pan wybawił pomazańca swego. Wystucha go z nieba swego świętego Przez potężną pomoc prawicy swojej. Jedni chlubią się wozami, drudzy końmi, Lecz my chlubimy się imieniem Pana, Boga naszego. Zadrżały im kolana i upadli, Lecz my stoimy i trwamy. Panie, królu nasz, pomóż! Wystuchaj nas w dniu wołania naszego."

(Ps 20, 1-10)

„Bóg przychodzi z Temanu, Święty z góry Paran. Sela. Jego wspaniałość okrywa niebiosa, a ziemia jest pełna jego chwały. Pod nim jest blask jak światłość, promienie wychodzą z jego rąk i tam jest ukryta jego moc. (...) Na twój widok drżą góry obłoki spuszczają ulewne deszcze; otchłań morska wydaje swój głos, wysoko podnosi swe ramiona. Słońce i księżyc wstrzymały swoją jasność w świetle twych szybkich strzał, w blasku twojej lśniącej włóczni. W zawziętości krocysz po ziemi, w gniewie depczesz narody. Wyruszasz na pomoc swojemu ludowi, aby ratować swojego pomazańca. Rozbijasz dom bezbożnego, obnażasz fundamenty aż do skały. Sela."

(Ha 3, 3-4.10-13)